

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Henr. Harphii Theologi Ervditiss. Ordinis
Minorvm, Ac Rervm Divinarvm Contemplatoris eximij.
Theologiae Mysticæ Libri Tres**

Henricus <Herpius>

Coloniæ, 1611

Osculum pedum sponsi duplex: osculumque manuum sponsi quod? Cap.
III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37362

indicat mutuam supportationem onerum fraternalium, secundum illud Apostoli: *Alter alterius onera portate, & sic adimplebitis legem Christi Galat. 6. si, dicentis: Hoc est preceptum meum, ut diligatis inuicem, sicut dilexi vos. Ioan. 13.*

Osculum pedum sponsi duplex: osculumque manuum sponsi quod? Cap. III.

Sculetur me osculo oris sui. Tres sunt animarum affectus siue profectus, expertis duntaxat satis noti & manifesti cum aut petunt de actis malis indulgentiam, aut de bonis agendis gratiam, aut ipsius etiam indultoris & benefactoris sui presentiam, eo modo, quo in corpore fragile possibile est, optant intueri. Quos nimirum affectus siue profectuum osculorum nomine placuit euidentius declarare. Nam in osculo primo dedicantur primordia nostrae conuersionis. Secundum uero proficietibus indulgetur. Sed tertium sola & rara experitur perfectio. Ab hoc autem solo, quod uel timore positum est, Scriptura ista sumpsit exemplum, quae tractare suscepimus, & eius causa reliqua duo sunt a nobis adiungenda. Primum osculum ad pedes Dominicos sumendum est, pro adeptione ueniae. Secundum ad manus, pro gratiarum actione. Tertium ad os, pro diuini amoris infusione. Verum quia *Deus spiritus est*, & nullis illa simplex substantia membris distincta corporeis, habet tamen os Deus, quo docet hominem scientiam; & manum, qua dat escam omni carni, & pedes, quorum terra scabellum est, ad quos peccatores conuersi & humiliati satisfaciunt. Habet, inquam, haec omnia, sed per effectum, non per naturam. Apud Deum enim inuenit uerecunda contentio, quod se humiliando deiciat; & prompta deuotio, ubi se innouando reficiat; & iucunda contemplatio, ubi excedendo quiescat. Primum igitur osculum prosequendo, sciendum, quod si recte uisum est Apostolo referre Christi caput ad deitatem, nobis utique non incongrue uideri potest, pedes ad eius humanitatem pertinere, qui sunt misericordia, & ueritas, uel iudicium. *Uniuersa namque uia Domini misericordia & ueritas.* Et iterum: *Misericordia & ueritas praecedunt faciem tuam, itemque Misericordia & iudicium cantabo tibi Domine.* Felix mens, cui semel Dominus Iesus utrumque pedem infixit. Et a duobus signis eam cognoscetis, quae secum deferat necesse est diuinis impressa uestigijs, & ipsa sunt timor & spes: Ille iudicij, ista misericordiae representans imaginem. Merito beneplacitum est Deo *super timentes eum, & in his, qui sperant in eo.*

Animarum affectus tres.

Osculum triplex, mysi- ce quod. Ioan. 4.

Psal. 93. Psal. 135. Esa. 66.

Pedes Domini osculandi qui sunt.

1. Cor. 11. Psal. 24. Psal. 88. Psal. 100.

Psal. 146.

- per misericordia eius, cum initium sapientiae timor sit, spes profectus. Unde si dolore peccati, & timore iudicij compūgeris, veritatis iudicijq; labia impressisti. Quod si timorē & dolorē intuitu diuinae bonitatis, & spe consequendae veniae temperas, etiā misericordiae pedem amplecti te noueris: alioqui alterū sine altero non expedit osculari, quia tota recordatio iudicij in barathrum desperationis praecipitat, & fallax assentatio misericordiae securitatē pessimam generat. laceat igitur anima nuper cōuersa ad pedes seuerissimi Domini pauida, terramq; cum publicano aspiciat, non celum. Nec ei locus ille vilis aut despicibilis videatur, ubi sancta peccatrix peccata deposuit, sanctitatem induit, flendo, rigando, tergendo, osculando pedes Dominicos, fleuit amarē, & de intus visceribus longa suspiria trahens, & salutaribus intra se succēsa singultibus, felles humores euomuit, cui caelestis medicus celerrimē subuenit: quia *velociter curru sermo eius*. Cuius exemplo prosternere & tu misera, ut desinas esse misera, amplectere pedes, riga lachrymis, & placa osculis, non tam corporalis coniunctionis, quam realis satisfactio. Nam osculum est pacis indicium. Peccata verō nostra separāt inter nos & Deum. Tollatur ergo de medio quod interest, & pax est. Cū ergo satisfacimus, ut ablato de medio, quod separat, peccato, reconciliemur, indulgentiā, quam recipimus, quid nisi osculū pacis, interim ad pedes sumendum, esse dixerim? Humilis enim esse debet & uerecunda satisfactio, qua emendatur superba transgressio. Non paruus est igitur fructus in hoc osculo primo, quod Domini Iesu pedibus imprimitur, tantū curemur, ut neutro pedum illorū fraudemur. Porro sumpto iam ad pedes osculo primo, nec statim praesumendum est ad osculum oris consergere, sed gradus erit ad aliud quoq; osculum mediū, quod secundo loco manibus eius dulciter est imprimendū. Nam si dixerit Iesus: *Dimittuntur tibi peccata tua*, nec peccare desieris, quid proderit, quum recedenti quam iacenti deterius erit? Qui ergo tribuit poenitentiae uoluntatē, opus est ut addat tibi & continendi uirtutē, ne poenitenda denuo facias: fiantq; *nouissima tua peiora prioribus*. Per manū igitur illius sit tibi transitus, illate prius tergat, & erigat in spem audendi potiora. Erigat, inquam, dādo unde praesumas, scilicet decorem continentiae, & dignos fructus poenitentiae, qui sunt opera pietatis. Hęc erigent te de stercore peccatorū in spem audendi potiora: si tamen manus largietis osculari studueris non tibi, sed nomini eius gloriā dando. Da semel, da iterum, tum pro donatis criminibus, tum pro collatis & confer-

Luca 18.

Luca 7.

Psal. 147.

Osculum
quid.
Esa. 59.Satisfactio
humilis.Osculū
ma
num.Matth. 9.
Luca 5. & 7.

Luca 11.

Matth. 13.

Gloria Deo
danda.

conseruatis virtutibus: alioqui si magis in te, quam in Domino gloriaris, proprias, & nō Domini manus osculari conuinceris: quod (iuxta B. Iob sententiam) est iniquitas maxima, & negatio contra Deum altissimum. Ceterum has manus Dominicas si distinctis vocabulis recipere placet, in tribuendo largitate, & in conseruando fidelitatem, quod donatum est, eas esse memento. Tribuit enim omnibus affluenter, & non improperat. Nec patitur nos tentari supra id quod possumus, sed facies etiam cum tentatione prouentum, ut possimus sustinere. Pro huiusmodi nimirum ei gratiarum actiones reddendæ sūnt, eum bonorum omnium tam largitorem, quam conseruatorē recognoscendo & confitendo. Quantum autem in gratitudine & gratiarū actione veraciter proficis, tantum & in fiduciam dilataris: & inde fit ut ames ardentius, & pulsēs fidentius ad ostium inuitantis amici & dicentis: *Petite, & accipietis*. Quia non solum fecit te Deus tuus, sed etiam fecit multa propter te. Fecit & seipsum propter te, cum *Verbum caro factum est* propter te, & *habuit aut in nobis*. Factus est tecum vna caro, teq; facit spiritū vnum, ut merito de eo magna præsumas, si veraciter amas. Hæc igitur non recedant à corde tuo, ne decidant ab affectione tua: sed hæc cogita semper, & in his delectare iugiter his quasi quibusdam stimulis vregens sollicita animam, & his facibus eam inflammare curato, ad redmandum eum, qui tam multipliciter tibi suum erga te commendat amorem.

Osculum oris sponsi quod? sponsus, sponsa, vnio sponsi & sponsæ quæ? Cap. IIII.

Osculetur me osculo oris sui. Quis hoc dicit? Sponsa. Quænam ipsa; Anima sitiens Deum. Ponamus igitur affectiones diuersas, ut illa, quæ propriè sponsæ congruit, distinctius illucescat. Si seruus est, timet à facie Domini: Si mercenarius, sperat de manu domini. Si discipulus, parat autem magistro: Si filius, patrem honorat. Quæ verò perit osculum, amat. Excellit enim in naturæ donis hæc amoris affectio, præsertim cum ad suum recurrit principium. Nec sunt inuenta æquè dulcia nomina, quibus Verbi & animæ dulces exprimerentur affectus, quemadmodum sponsus & sponsa. Quippe quibus omnia sunt cōmunia, nil proprium, nil à se diuisum habentibus, vna vtriusque hæreditas, vna domus, vna mensa, thorus vnus, vna voluntas,

Iob 31.
Manus Dei
osculandæ
quæ sūt.

Iacobi 1.
1 Cor. 10.

Gratitudo
Deo exhibenda.

Lucæ 11.
Iohan. 6.
Iohan. 1.

Osculum
oris.

Sponsus &
sponsa quæ
sūt dulcia
nomina.

B

luntas,